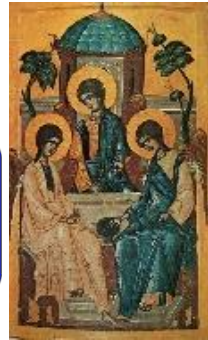

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 25 december 2024

Thema: Wandeling door de Kerststal

Voorganger: Jurgen van der Ent

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Inleiding

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed in de traditie van Taizé vandaag op 1e Kerstdag. We gaan het vandaag anders doen. Straks bij het zingen van het eerste lied staan we op en gaan op weg naar de stal. We stoppen twee keer bij een diorama en staan daar stil. Voor mensen onder ons die niet lang kunnen blijven staan, staan er stoelen om te zitten. Al zingen verplaatsen we ons in richting van de stal. Met een vraag aan anderen om de stoelen mee te nemen.

[Lied nr. 57: Benedictus qui venit](#)

Waar we zijn

Vertrouwde omgeving. Als is zoals het is. Alles loopt zijn gangetje. Zoals de pottenbakker aan het werk is, dag in dag uit.

Zijn wij niet net zo? Vertrouwd met wat we hebben? Blij met wat er is, onzeker over wat er gaat volgen?

We hechten veel waarde aan onze spullen en onze dierbaren. Daar mag niemand aankomen.

En toch verschijnt er een engel die de boel opstookt.

En er komt een bevel tot volkstelling. De timmerplaats wordt gesloten.

En Jozef en Maria gaan op weg. Onzekere tijden

tegemoet. Zeker nu Maria zwanger is, en niet van Jozef.

Hoe moet dat nu? Zal het wel goed komen? Laten we

maar een Wees gegroet bidden en vooral zingen.

Lied nr. 145:   Je vous salue Marie

Op weg

We zien hier de drie wijzen ook wel drie koningen genoemd. Caspar, Melchior en Balthazar waren ook op weg. Zij volgden een ster die de komst van een koningskind had voorspeld. Net als Maria en Jozef verlaten ze hun thuisbasis, comfortzone en trekken er op uit het onbekende tegemoet. Alles achterlatend, spullen en bezit waar veel waarde aan zit en de mensen die ze liefhebben.

Kunnen wij dingen loslaten? Kunnen wij mensen loslaten? Zijn wij in staat om te zeggen: “Kom, ik ga op weg om de levenswijze van Jezus na te volgen”? Waarschijnlijk is je antwoord ‘nee’. We zitten te vaak vastgeroest aan wat we hebben en wie we liefhebben. En het is dan ook

wel erg eng om er op uit te trekken. We zijn bang voor die gedachte alleen al.

Toch vraagt het Kerstverhaal om er op uit te trekken. Op weg te gaan naar de stal. Het wonder van Kerstmis. En we hoeven niet bang te zijn. Want we gaan niet alleen. God zal er altijd voor ons zijn en ons beschermen.

Lied nr. 80:   Behütte mich Gott

Bijbellezing uit Lucas 2 vers 1 tot 20

En het geschiedde in die dagen dat er een gebod uitging van keizer Augustus dat heel de wereld ingeschreven moest worden. Deze eerste inschrijving vond plaats toen Cyrenius over Syrië stadhouder was. En ze gingen allen op weg om ingeschreven te worden, ieder naar zijn eigen stad. Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was, om ingeschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was.

En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou, en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.

En er waren herders in diezelfde streek, die zich ophielden in het open veld en 's nachts de wacht hielden over hun kudde. En zie, een engel van de Heere stond bij hen en de heerlijkheid van de Heere omscheen hen en zij werden zeer bevreesd.

En de engel zei tegen hen: Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u geboren is de Zaligmaker, in de stad van David; Hij is Christus, de Heere. En dit zal voor u het teken zijn: u zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe. En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht, die God loofde en zei: Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

En het geschiedde, toen de engelen van hen weggegaan waren naar de hemel, dat de herders tegen elkaar zeiden: Laten wij dan naar Bethlehem gaan en dat woord zien dat er geschied is, dat de Heere ons bekendgemaakt heeft. En zij gingen met haast en vonden Maria en Jozef, en het Kindje liggend in de kribbe. Toen zij Het gezien hadden, maakten zij overal het woord bekend dat hun over dit Kind verteld was. En allen die het hoorden, verwonderden zich over wat door de herders tegen hen gezegd werd. Maar Maria bewaarde al deze woorden en overlegde die in haar hart. En de herders keerden terug en zij verheerlijkten en loofden God om alles wat zij gehoord en gezien hadden, zoals tot hen gesproken was.

Lied nr. 69:   Verheug u maagd

De plek

Daar zitten we dan. In de stal bij het pasgeboren kind omringt door Maria, Jozef, Os en ezel en de herders en hun schaapskudde uit het veld.

Teder en lieflijk lacht het kind ons toe. Doet harten smelten en geeft ons het besef dat er niets mooiers is dan nieuw leven.

Maar staan we daar wel genoeg bij stil? Laten we ons niet verblinden door wat we hier zien? Zien we daardoor de verkeerde dingen om ons heen niet meer?

Oorlog, onderdrukking, misbruik, uitbuiting, uitputting van volwassenen, kinderen en onze aarde, die bol in de ruimte waar we op leven. Vanochtend luisterde ik naar het radiojournaal. Van de 6 punten gingen er vijf over natuurrampen wat een gevolg kan zijn van hoe wij als mens de aarde behandelen. Hoezo geen klimaatverandering? Als je nu dat niet inziet zal je echt te laat zijn om nog iets te veranderen.

Nou weet ik ook wel dat wij individueel de wereld niet kunnen bespelen. Maar wel en bijdrage leveren. Ook al is het maar klein. Iets voor een ander doen, wat vaker nadenken voordat we iets aankopen, voorzichtig zijn met afval, zijn een aantal kleine dingen die ervoor kunnen zorgen dat de wereld iets beter wordt.

Jezus is niets voor niets geboren in een stal tussen de dieren en het uitschot van de maatschappij in. Die boodschap van eenvoud en devotie moeten we zien uit te dragen in ons leven.

Ik nodig je uit om stil te worden bij het aanzien van de Kerststal en in je huidige leven na te gaan wat jij zou kunnen veranderen waardoor het leven voor jou maar met name voor anderen mooier kan worden.

Misschien zien we elkaar in deze stal terug met verhalen waar mee we de wereld om ons heen wat mooier hebben gemaakt.

[Lied nr. 150:](#) [Be still](#)

Stilte

Voorbeden met als [*acclamatie nr. 32: Gospodi pomilui*](#)

- Heer God, wij bidden U voor kracht, moed en de wil om dingen en mensen los te kunnen laten en op weg te gaan, op weg naar een beter leven.

Laat ons zingend bidden:

- Heer God, wij bidden U voor inzicht en wijsheid voor wat wij kunnen en gaan doen met de boodschap van Kerst.

Laat ons zingend bidden:

- Heer God, ik dank u dat U mijn moeder tot u geroepen hebt. En wilt u mij en velen anderen sterken in het gemis en verdriet wat dit met zich meebrengt.

Laat ons zingend bidden:

Eind: Heer God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Laten voor al deze stille wensen nog één keer zingen:

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,

die ik ontmoet in wat mij ontroert,

Ik geef U een naam

opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven

Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu,

Uw enige verlangen

handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los

die ons vastbinden aan het verleden,

opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:

de alwerkzame wil,

de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Lied nr. 11: Gloria ...et in terra pax (canon)

Slotgedachte

Elk jaar worden we weer geroepen,
om op weg te gaan en onze comfortzone te verlaten.
Op weg te gaan naar het wonder,
de geboorte van een kind.
Om alles achter te laten, los te laten;
de dingen en mensen waar we zo aan gehecht waren.
Je over te geven aan een nieuw begin,
een nieuwe start van een jaar.
En nog beter de levenswijze van Jezus te volgen,
meer om je naaste geven, bekend en onbekend.
En dan zal het nieuw jaar weer eindigen,
in het licht van weer een geboorte.
Elk jaar mogen we het opnieuw proberen.
Steeds weer een nieuwe kans om goed te doen.
Gloria in excelsis Deo, Alleluja.
Jubelt en verheug je op de Heer.
Hij heeft grote dingen voor ons gedaan.
Wees niet bang. Alleluia.

Slotlied nr. 128: Jubelt und freut euch

*We verlaten de plek bij de kribbe. In de herberg de Ster is er warme chocomel,
gluhwein en gelegenheid tot ontmoeting.*

*Volgende week, Nieuwjaarsdag, is er een samenzangavond i.p.v. een vesper.
Op 8 januari is er na de vesper weer een zangrepetitie.*